

евявали да проповѣдвжтъ въ Българія, и искалъ отъ папата вѣроучители, наставленія и книги. Като лѣскаѣлъ притязаніята му върхъ върховната власть надъ сичката църква, Борисъ го молилъ да възведе Българія на степенъ на отдѣлно Патріаршество: туй е знакъ, че цѣльта му е била да са откъсне отъ духовното прѣобладаніе на Византія. Папата са зарадвалъ неисказанно, че цѣлъ народъ, толкози ближенъ до Гръцката столица и толкози опасенъ за нея, тѣй нечаканно са обраща до него. Той видѣлъ въ Българьтѣ най вѣрно орждіе за да дѣйствува непосредственно върхъ Цариградъ, и тосъ часъ проводилъ до Бориса двама епископы, съ книги и подробны наствленія за отговоръ на pitanіята, които Българьтѣ му прѣдложили. (Гл. тукъ бѣл. 2.)

Посланициѣтъ на Николая, епископы Павелъ и Формозъ, были пріеты въ Българія съ голѣма честь, придобили расположеніето Борисово и довършили кръщеніето на Българьтѣ. Славенскы проповѣдници тамъ вече нѣмало: повече отъ три години са минжло, отъ какъ Кирилъ и Методій отишли въ Моравія: тѣ, очевидно, не сж можли, въ краткото си прѣбываніе между Българьтѣ, да имъ приготвжтъ пастири отъ числото на ученициѣтъ си. Отдалеченіето на природниѣтъ наставници не е ли было начало на туй духовно неустройство въ Българія, за което Борисъ са тѣй оплаквалъ? На сѣкій случай, Римскьтѣ епископы не намѣрили противници при двора му. Тѣ го подбудили да испжди отъ Българія сичкиѣтъ проповѣдници освенъ Римскьтѣ, зели да повтарятъ миропомазваніето, което е было съвършено отъ православно-вѣсточны священници, да ввожджтъ обичаитѣ на Римската църква и символа на вѣрата съ прибавленіе *filioque* (и отъ сына). Като видѣлъ че нѣма надѣжда да добые Българско патріаршество, Борисъ зель да иска отъ папата поне едиѣ архіепис-